

Predrag Lasica

Magle Argona

U nekom vremenu...

Kad su ljudi nosili oklop
Ljubav nije mogla nigde
Ni da skine okov
ni da se skrasi

Kad se svako plasi
I puteva, bica i zveri
Goleme livade prelazis
samo iznad bisage

Nosis svoje prisege
Kao kamenje
Stisnes usne,i skiljis
Osmeh samo u Bogojavljanje
Uplassen kroz grudobran viris

Zorom Bogovi dernece
Djavo gasi kazane i ide da legne
Izmrcvarene zene trljaju skute
Stavljaju zar u zeljezne pegle

.. slusam predanja mudraca
o ljubavi izmedju dobra i zla
izmedju vode i vatre
izmedju neba i zemlje
izmedju mosta i obale
i gde obmane borave

MAGLE ARGONA
U MOJIM ZABITIMA SVESTI

SVETLUCAJU , KOLEVKE LJUBAVI
TEBE SAM TAMO
HTEO ODVESTI

TVOJ DUH SE PROPINJE
KAO PROKLETI PEGAZ
I SAMO MI SE OTIMAS
U BESKRAJE REKOTOKA I JEZERA
TRAZIS PROLAZ

A JA KOMAD PLEHA
CITAM O VILAMA I NIMFI
OPASAN ZIDINAMA
TRAZIM NEKU DA NA MENE LICI

KRALJEVSTVO BEZ GOSPODARA
GDE SLUGE
SLUZE BRSLJEN
STA TI ZNAS O LJUBAVI I MENI
SRCE JE SAMO REZANJ

Slusam predanja onih u odori
O ljubavi izmedju vrta i ruze
O ljubavi izmedju munje i graba
Ovna „i kapije sto ruse“

Slusam o ljubavi
i kako je iskoreniti
Kako otici po razum
U vremenu tezem od gladi
Ti ne grijes,grije gunj